

TAG MAGAZINE

VOL 2

www.simgeuluer.com

GENÇ
SANATÇI &
ÇELLİST

Poyraz Baltacıgil

The newest

INTERVIEW

Sanat ve sanata dair

Müzik hakkında bilinmesi gerekenler, genç müzisyen adaylarına verilen tavsiyeler, ödüller, yarışmalar ve bilinmesi gereken çok şey...

BESLENME
ALİŞKANLIKLARI

PANDEMİNİN
İZLERİ

TATLI HAYALLER

PANDEMİNİN İZLERİ

ÜZERİMİZDEKİ ETKİSİ

RUHSAL ÇÖKÜŞ

SOSYALLEŞMEKTE GÜÇLÜK

Pandemi bizleri nasıl antisosyal bireyler yaptı?

Pandeminin bize fazladan stres, yalnızlık ve depresyon yüklemesi yeni bir durum değil- ama aslında hesaba katmadığımız, bu türden zihinsel durumların başkalarıyla etkileşimde bulunmamızı önlemesine yol açmasıdır. Yalnızlık bizi sosyalleşememeye değil kendimizi geri çekmeye itiyor. Zamanla itile itile ve bu tüm süreçten kaygılanarak, korkarak insanlara gözlerimiz bile farklı bakmış olabilir. Dünyanın çoğu üniversitesinde yapılan araştırmalara göre, aynada kendine farklı bakmayı fark edip sürekli kendilerinde kusur arayan ve kendini beğenmeyen onca insan topluluğu ortaya çıktığı öğrenildi. Pandeminin tam da bu noktasında

İlgi çekici olma ihtiyacının yarattığı baskının yanı sıra, bazıları aynı zamanda pozitif olmanın baskısını da hissediyor. Pandeminin başlarında, birçok insan iyimserlikle- toplu bir biçimde “bunu yapabiliriz.” duygusuyla bir araya geldi. Çocuklara ve yaşlı ebeveynlere her şeyin iyi olacağı konusunda güvence verdik. Ancak bir yıl sonra, bu olumlu ruhu sürdürmek artık o kadar kolay değil.

Tam manasıyla böyle hissetmememize rağmen sürekli olarak neşeli ve ümit var davranmak yorucu. Ancak başkalarıyla paylaşabileceğimiz tek şey şikayet, karamsarlık ve üzüntü ise, başkalarına yük olmaktan endişelenebiliriz. Bu psikolojik endişe bizleri insanlardan daha çok uzaklaştırıp antisosyal bireyler yapmıştır.

Pandeminin Bıraktığı İzler

Dünya ve insanlık çok önemli ve ses getirecek bir olay yaşadı ve hala daha yaşamakta. Bu ses bir sürü canlının canından etti. Kimilerimizi süründürdü kimilerimizde çok farklı kapılar açtı. Kısa sürede dünyanın her kıtasına yayılan bir virüs, yerel bir riski, küresel hale getirdi. Bu ses getiren olayın adıydı Covid-19 ve büyük bir pandemi süreci başladı dünyanın dört bir yanında. Covid-19 bitse de gerisinde bıraktıkları hiç bitmiyor. Peki bir gün bitecek mi yoksa diğer olan tüm virüsler gibi biz de akıl olarak mutasyona mı uğrayacağız...

Pandeminin ruhumuzda bıraktıkları

Evlere kapatıldığımız o dönemleri şöyle bir anımsayım. Ne kadar zordu , gücü ve uzun bir savaştı. Tıpkı boomerang gibi başa sarıyor aynı sahneleri yaşıyorduk. Tam hafiflediğine inanmışken başka bi yenisi çıkıyordu. Bu durum ruhumuzu fazlasıyla yıpratmış olsa da dünya tarihindeki bazı büyük dönüşümleri ve kırılmaları doğurdu beraberinde. Belirsizlik ve dengesizlikler, bireysel ve toplumsal güvenlik duygusunu giderek aşındırdı. Bu durumu fark edip ruhumuzu yenilemek istesek de yaşanmışlık çoktan değişmeye yosun tutmuştu. Hal böyle olduğunda ise ruhsal bozuklukların veya çöküntülerimizi aniden yenileyememek çok normaldi. Kendimize zaman tanımak belki de içinde bulunduğumuz psikolojiyi değiştirmek için bir yerden başlama sebebimizdir. Bu değişimlerin , yeni normalin benimsenmesiyle daha da artacağı benziyor. Zira el yıkama ve maske takmaktan ibaret olmadığı anlaşılan pandemi sürecinin, iz bırakacak toplumsal değişimlere kapı aralayacağı ortada duruyor. Değişimler, sıfırdan başlama şeklinde olmasa da , sıfırı tüketmeyecek hayatlar inşa edeceği aşkar. Çevremize bir göz atıp nelerin kısa sürede değiştiğine bakalım. Baktığımız yerde gördüklerimiz bize neler anlatıyor?

==

Hayatta başarılı
olmanın bir sırrı
da sevdiğiniz
şeyleri yemek ve
yemeğin işleri
içeriden
çözmesine izin
vermektir.

==

MARK TWAIN

editörden mesaj

Birçok alim, yemeğin retorik fonksiyonunun bir ülkenin kültürünü temsil etmek olduğunu ve yemeğin bir iletişim şekli olarak kullanılabileceğini söyler. Goode, Curtis ve Theophano'ya göre yemek "bir etnik kültürün en son kaybolan yönüdür". Birçok kültür, o kültüre özgü çeşitli baharatlar ve tatların bir kombinasyonunu kullanan belirli pişirme geleneklerinden oluşan ve zaman içinde gelişen ayırt edici bir mutfağa sahiptir.

Diğer farklar arasında tercihler (sıcak veya soğuk, acılı, vb.) ve uygulamalar yer alır ve bunlara dair çalışma alanı gastronomi olarak bilinir. Birçok kültürde yemekler hazırlık, pişirme yöntemleri ve üretim aracılığıyla çeşitlendirilmiştir. Bu, kültürlerin gıdayı tüketmenin yanı sıra ekonomik bir değer olarak kullanmasına yardım eden karmaşık gıda ticaretini de kapsar. Şeref.

şef gökhan

(Baş Editör)

Beslenme alışkanlıkları

YAZAN: SİMGE ULUER

İrademiz çoğu yerde bizimle beraber olmayabilir. Hatta bazen destek yerine irademizden köstek bile görüyor olabiliriz. Çoğunlukla televizyon karşısında bir şeyler izlerken veya bir konu hakkında tartışma yaşarken kendimizi bir şeylerle tıknırken baş başa bulabiliriz. Bu durumun normal boyutu olduğu kadar da psikolojik tarafı da mevcuttur. Her zaman kendimiz için doğru olan besin kaynağını veya buna ek olarak kendi yaşattığımız kültürlerdeki yeme alışkanlığımızı sağlıklı bir şekilde sürdürebilsek, dışarda satılan çoğu hazır gıdalara bağımlı kalıp tıknıyor olmazdık. Yemek yapmayı aksine keyifli bir hale getirebilir ve bunun için mutfakta doğru zamanlar harçayabiliriz.

Mesela glisemik indeksi düşük gıdalar tüketebiliriz. Glisemik indeksi yüksek olan gıdalar, kan şekerimizde ani yükselme ve düşümlere sebep olur. Kan şekerimizin düşmesi daha çok fazla yeme isteği doğurur. Glisemik indeksi düşük olan gıdalar ise, kan şekeri seviyesinde yavaş bir yükselişe neden olur. Uzun soluklu enerji artışı sağlar. Bu durum ise açlık hissini önüne bir bariyer olup bizi uzun süre iştahımızı azaltır. Peki bu glisemik indeksi az olan gıdalar neler?

- elma
 - muz
 - yeşil sebzeler
 - fasulyeleri örnek gösterebiliriz.
- Gün içinde daha çok meyve ve salata tüketmelisiniz.

Bir diğer önemli faktör ise egzersiz yapabilmek. Egzersiz yapmak iştah kesen bazı hormonların salgılanmasını sağlar ve açlık hissini yatıştırır. Beyne midenin dolu olduğu sinyali gönderen PYY, GLP-1, ve PP hormonlarının seviyesi, egzersiz yaparken ve egzersiz yaptıktan hemen sonra yükseliyor. Araştırmalara göre, fiziksel aktivite sonrasında iştahta düşüş, kiloları normal olanlara nazaran, obeziteden mustarip kişilerde daha fazla gözlenmekte.

Yemeğin ilacın, ilacın yemeğin olsun.

Ruh halimiz yemek alışkanlığımızı ciddi ölçüde etkiler. Araştırmalar, serotonin (öfke, saldırganlık ve iyi bir ruh durumu gibi şeyleri kontrol eden kimyasal) ve iştah kesilmesi arasında ciddi bir bağ olduğunu gösteriyor. Serotonin sadece iştahınızı kontrol edip sizi fazla yemekten kurtarmaz, aynı zamanda ruh halinizi düzenlemede de çok önemli rol oynar. "keyifli olma" hissi, çoğunlukla serotoninin beynimizde aktif olduğu anlamına gelir. Bu da, kendinizi iyi hissettiğinizde iştahınızın daha az olduğu anlamını taşır. Serotonin salgılanmasını sağlayan gıdalardan biri ise muzdur. Günde birkaç muz yemek, hem kendinizi iyi hissetmenizi sağlar hem de biraz da olsa iştahınızı keser.

TATLI HAYALLER

 AMSTERDAM, LONDRA

HAYAT KISA. O SEYAHATE ÇIK.

Amsterdam sanatsal mirası, detaylı kanal sistemi ve üçgen çatılı dar evleriyle tanınır.

AMSTERDAM

Avrupanın en özgür şehirlerinden biri olarak bilinen Amsterdam rengarenk sokaklarıyla, anlayışlı insanlarıyla keyifle gezebileceğiniz ve yaşayabileceğiniz bir yerdir. Hollanda'nın başkenti, parklarıyla, müzeleriyle ve kanal şehri olmasıyla ünlü Amsterdam hakkında bilmeniz gereken ilginç bilgileri sizin için listeledik.

BİSİKLET ŞEHİRİ

Amsterdam, insandan çok bisikletin bulunduğu bir şehirdir. Tüm halk bisiklet yollarına ve kullanımına önem ve değer verir. Şehirde en çok çalınan şeyin bisiklet olduğu kesin bir bilgidir. Sadece şehir merkezinde bile bir milyon bisiklet olduğu bilinmektedir.

SULAR ALTINDAKİ ŞEHİR

Őehrin bűyűk bir kısmı yaklaŐık 6.7 metre deniz seviyesinin altındadır. Bu durum Őehrin sık sık sular altında kalmasına sebep olmaktaydı. Gűnűműze kadar yaptıkları kanalları sayesinde bu olayın űnűne geçilmiŐ ve sel taŐkınları engellenebilmiŐtir.

Amsterdam 165 tane kanal bulunmaktadır. Kanalların toplam uzunluđu 100 Km'yi aŐtıđı bilinmektedir. Kanalların űzerinde yűzlerce 'HouseBoat' denilen yűzen evlerden gűrmek műmkűndűr. Bu kadar kanalın olduđu su Őehrinde kűprűsűz de olmuyor tabii. Őehirde toplam 1281 tane kűprű bulunmaktadır.

MÜZE ŞEHİRİ AMSTERDAM

Avrupada müzeleriyle ünlü çok fazla şehir sayabiliriz ancak Amsterdam'da bulunan müze sayısı gerçekten insanları şaşırtıyor. Şehirde 75 tane müze vardır. Küçüklüğü ve büyüklüğü değişen, tarihi olanların yanı sıra İşkence Müzesi, Cinsiyet Müzesi gibi ilginç, akla gelmeyecek müzelere sahip olan şehirde gezecek bir yer kalmaması imkansızdır. En bilindik ve popüler olan müzeleri; Van Gogh Müzesi, Rijksmuseum, Stedelijk Müzesi, Bira müzesidir.

THE RED LIGHT

Çoğunuz hep duyuyor, görüyor ve merak ediyor biliyorum. Şöyle bir gerçek var ki, pek çok turist, Van Gogh'dan, Rembrant'a; birçok dünyaca ünlü ressamın eserlerini görmek için müzeleri gezmeye değil, yasaklar bölgesi 'Red Light District'i tatmak için gelir Amsterdam'a. Ülkenin seks merkezi olarak bilinen Red Light District bölgesi şehrin en güvenilir yeridir. Evet inanması zor olsa da, bu bölge devamlı polislerle ve kamerayla kontrol altında tutulur. Her türlü hafif uyuşturucuların yasal olduğu, Red Light gibi bir meydanı olan şehirde güvenlik açısından herkesin içi rahat olabilir. Çünkü özgür olan halk gayet mutlu ve huzurlu bir şekilde geçinebilmektedir.

Londra'nın adı eşsiz değil. Aynı şehirler Amerika Birleşik Devletleri'nde ve Kanada'da (Ontario eyaleti) bulunmaktadır. İngiltere'nin başkenti boyunca gezegenin hem doğu hem de batı yarımkürelerini ziyaret etmenizi sağlayan sıfır meridyeni geçer.

LONDRA

Kendine has mimarisiyle, canlı, düzenli, kesinlikle başdöndüren hızıyla büyük metropol olan Londra'da yaşayan herkes alışlagelmiş olan bir düzene uymak zorundadır. Metroda (tube) yaklaşık on beş lines (hat) ile şehir içi trafiğinin yükü oldukça hafifletilmiştir. Kuleler, saraylar, köprüler, kilise ve katedrallerin yanı sıra şehrin neredeyse % 40'ını oluşturan yeşil alan ve parkları ile ziyaretçilerine gezmek görmek için birçok alternatif sunar. Dünyanın en yeşil şehri olarak da bilinir. Çok sayıdaki galeri ve müzeleri, müzikalleri, tiyatro gösterimleri ile sanatsal etkinliklerde de oldukça zengin bir çeşitliliğe sahiptir. Dünyanın en iyi üç müze ve galerisi Londra'da bulunur. Şehirde toplamda 850 nin üzerinde sanat galerisi vardır.

LONDRA'DA NELER YAPILIR?

İçki içerek fondaki müzik eşliğinde arkadaşlarınızla sohbet etmek isterseniz ünlü İngiliz Pub'larına gidebilirsiniz. "Soho" ve "Covent Garden" civarında güzel publar var.

Daha sıkı bir eğlence arıyorsanız "Fabric", "Ministry of Sound", "Heaven", "EGG", "Pacha" gibi Londra'nın meşhur gece kulüplerine gidebilirsiniz. Hafta sonlarında bazı mekânlarda içeri girebilmek için kuyrukta beklemeyi göze almanız gerekebilir.

Bunlar dışında kabare gösterileri ya da müzikallere de gidebilirsiniz.

ALİŞVERİŞ

"Carnaby", "King's Road", "Oxford Street" ve "Regent Street" Londra'nın meşhur alışveriş caddeleri! Yerel ve küresel markaların butikleri ile karşılaşacağınız bu caddelerde yemek için de birçok alternatifiniz olacak. Ayrıca bizdeki Kapalıçarşı misali Londra'nın tarihi bir binasında yer alan "Leadenhall Market"e de alışveriş için uğramanızı tavsiye edilmektedir.

Lüks alışveriş için Harrods AVM'ye uğrayabilirsiniz. İngilizlerin ulusal içeceği olan çay ve çay aksesuarları Londra'dan alınabilecek en tipik örnekler! Değişik desenlerde tenekte içindeki çaylar, süzgeçler, metal çay topları, çaydanlıklar, çay fincanları hepsi değişik bir hediye seçeneği de olabilir. İngiliz kahvaltılarının vazgeçilmez yiyeceği marmelatlar, çayın yanında servis edilen İngiliz bisküvilerinden de alabilirsiniz. En popüler olanları çikolata kaplı olanları!

GENÇ YETENEK VE ÇELLİST

POYRAZ. BALTACIGİL

RÖPORTAJ

Poyraz Baltacıgil kimdir?

Baltacıgil ailesinin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelen Poyraz Baltacıgil, 1994 yılında İstanbul'da doğdu. Henüz ilk konserini beş yaşında verdi ve müzik eğitimi ile kariyerine küçük yaşta atıldı. Müziğe ilk olarak kemanla başladı, ama bir keman dersinde kemanın üzerinde uyuduktan sonra viyolonselci olmak istedi ve İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda yarı zamanlı olarak Hakkı Öztürk ile viyolonsel çalışmaya başladı.

2005 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda Dilbağ Tokay ile tam zamanlı olarak çalışmaya başladı ve 2015 yılında mezun oldu. 2015-2017 yılları arasında Almanya'nın Freiburg Müzik Yüksekokulu'nda Fransız çellist Jean-Guihen Queyras ile master eğitimi gördü.

Kendi albüm çalışmaları ve solo konserlerine devam eden Baltacıgil, uluslararası ve yerel birçok festivalde solist olarak yer alırken, dünyanın ve Türkiye'nin önemli konser salonlarında konserler verdi. 2019 yılında "Larsen Strings" in bünyesine 'Performing Artist' olarak katılıp, burada Renaud Capuçon, Gautier Capuçon, Daniel Müller-Schott, Alina Pogostkina, Nicolas Altstaedt, Pablo Ferrandez, Milan Milisavljevic, Esther Abrami, Troels Svane, Narek Hakhnazaryan ve Tobias Breider gibi önemli müzisyenlerin içinde yer almaya başladı.

Ödüller

Natalia Gutman'ın jüri başkanı olduğu "Benyamin Sönmez Ulusal Çello Yarışması"nda birincilik ödülünü, Bulgaristan'daki "International Competition Young Virtuosos" yarışmasında üçüncülük ödülünü kazanan Poyraz, Andante Dergisi'nin her sene düzenlediği Donizetti Müzik Ödüller'i'nin altıncısında, "Yılın En İyi Genç Müzisyeni" ödülüne layık görüldü.

Venezuela Simon Bolivar Senfoni Orkestrası, Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası, İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, İzmir Devlet Senfoni Orkestrası, CRR Senfoni Orkestrası, İstanbul Devlet Opera ve Balesi Orkestrası, Eskişehir Belediye Senfoni Orkestrası, MR Oda Orkestrası, Akademik Başkent Orkestrası, Anadolu Üniversitesi Senfoni Orkestrası, Karşıyaka Belediyesi Oda Orkestrası, Kadıköy Pandemi Orkestrası ve İstanbul Filarmonia ile solist olarak viyolonsel repertuarının seçkin eserlerini seslendirmiştir. Solist olduğu konserlerde çalıştığı şefler arasında Christian Vasquez, Rengim Gökmen, Sascha Goetzel, Antonio Pirolli, Naci Özgüç, Massimiliano Caldi, Koji Kawamoto, Hakan Şensoy, Nikos Haliassas, Yalçın Adıgüzel, Murat Sümer, Murat Cem Orhan, Erdem Çöloğlu ve Ertuğ Korkmaz bulunur.

Yo-Yo Ma, Alexander Rudin, Natalia Gutman, Steven Isserlis, Martin Ostertag, Johannes Moser, Maria Kliegel, Wolfgang Boettcher, Christoph Henkel, Gustav Rivinius, Martti Rousi gibi çellistlerle özel olarak çalışma fırsatı bulan Baltacıgil, 2015 yılında İş Sanat'ın "Parlayan Yıldızlar" konser serisinde yer almış; bu kapsamda bir resital yapmış ve sonra İş Sanat'ın 2015/2016 sezonunun açılış konserinde şef Sascha Goetzel yönetimindeki Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası eşliğinde, kemancı Hande Küden ve piyanist Ferhat Can Büyük ile L. van Beethoven'ın Üçlü Konçertosu'nu seslendirmiştir.

2016 yılındaki Amsterdam Cello Bienali'nde, Jean Guihen Queyras'ın sınıfından oluşan viyolonsel grubunda yer alıp, burada bir konser vermiştir. 2020 yılında tüm dünyada özel festivaller ile kutlanan Beethoven'ın 250. doğum yılında, Türkiye'de de özel olarak düzenlenen, seçkin müzisyenlerin yer aldığı Klasik Keyifler'in "Beethoven 250" projesinde yer almış, bu kapsamda İstanbul, Kapadokya ve Ankara'da 3 konser vermiştir. 2022'nin Nisan ayında, İstanbul İş Sanat'ta Venezuela'nın dünyaca ünlü orkestrası Simon Bolivar Senfoni Orkestrası ile Dvorak'ın Viyolonsel Konçertosu'nu seslendirmiştir. Aynı yılın Ağustos ayında Cem Mansur yönetimindeki TUGFO ile Avrupa turnesine çıkmış ve Berlin Konzerthaus, Prag Rudolfinum gibi salonların içinde olduğu 6 konser vermiştir.

İlk albümü olan "Voyages" albümünü Cem Esen ile birlikte kaydetmiş ve çıkarmıştır. Bu albümde Rachmaninov'un "Viyolonsel ve Piyano Sonatı" ve başarılı piyanist ve besteci Cem Esen'in "Viyolonsel ve Piyano Sonatı" nı kaydetmiş ve piyasaya sürmüştür. Ayrıca

Klasik Keyifler'in başarılı ve yenilikçi Türk bestecileri ile seçilmiş başarılı müzisyenleri buluşturduğu "Sei Solo" albüm projesinde bulunmuştur ve 2 yeni Türk eserini kaydetmiştir.

Poyraz Baltacıgil, solist olarak yaptığı konserlerinin yanı sıra yeni albüm çalışmalarına devam etmekte ve aynı zamanda Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası'nın viyolonsel grubunda yardımcı grup şefliği yapmaktadır.

Röportaj

Yazan: Simge Uluer

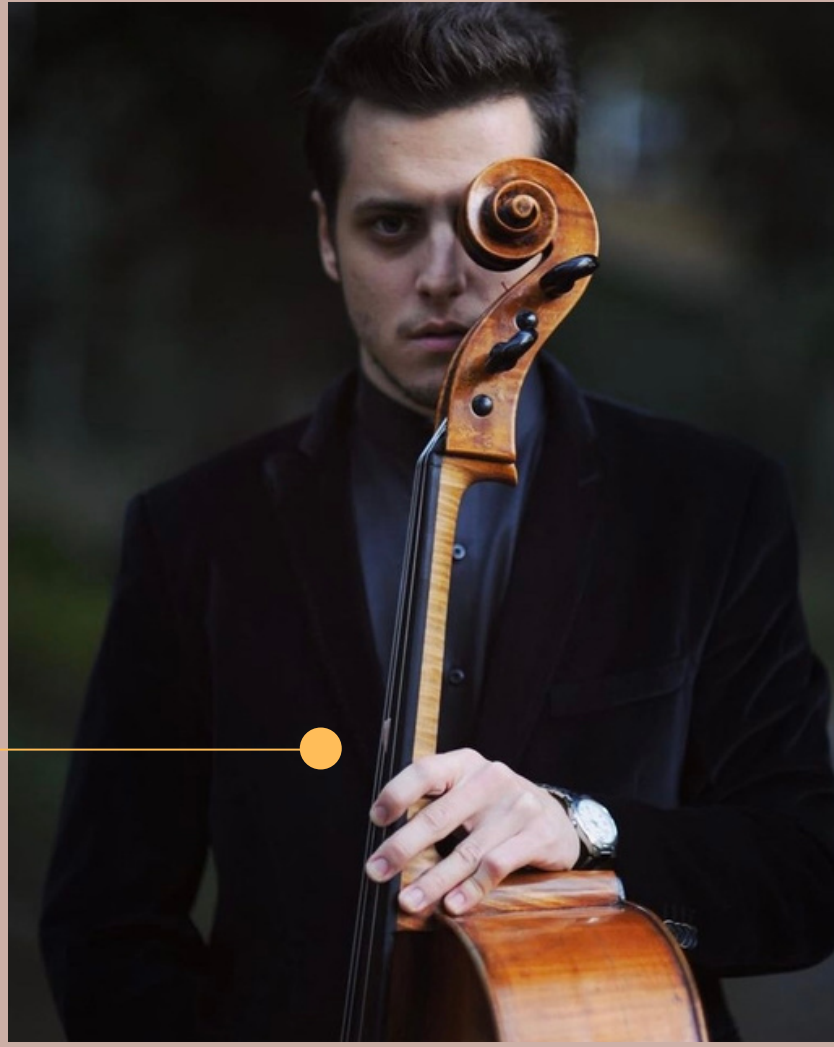

Poyraz Baltacıgil kimdir, kendinizi kısaca tanıtır mısınız? Müzik serüveni sizde nasıl başladı ve gelişti?

İçeride müzik olan; hayatının her noktasını müzikle, melodiyle dolduran bir insanım. Bütün ailemin (annem, babam, her iki abim, kuzenim, halam) müzisyen olması gerçeğinden sonra benim de başka bir yöne kaçmam pek gerçekçi olmazdı. Henüz 3 yaşımıdayken babam, viyolonselci anlayayım ve öğreneyim diye keman ve viyolanın altına tahtadan pik takardı. O kadar küçüktüm ki benim boylarım için viyolonsel yoktu. Aslında 5 yaşında müziğe kemanla başladım ama bu çok kısa sürdü. Bir keman dersinde kemanın üzerinde uyuyakaldım ve viyolonselci olmaya karar verdim. O an benim ve başlangıç için kırılma noktalarından biriydi.

Müzik dünyasında değerli kişilerle büyüdünüz. Müzisyen bir aile ile büyümek nasıl bir duyguydu? Sizi ilk kimler müziğe teşvik etti veya kimler sizdeki yeteneği fark etti?

Evin içindeki melodileri, müzikleri mırıldanmam, ezberlemem ve tamamen doğru şekilde eşlik etmemden sonra bendeki isteği ve yeteneği görmüş olmaları gerekiyor ki beni hemen müziğe yönlendirdiler. Gayet güzel duygularla, anılarla büyüdüm. İyi ki harika bir annem ve babam var, beni her açıdan desteklediler ve müziğin, müzisyenin nasıl bir şey olması gerektiğini en iyi şekilde bana gösterdiler. Abim Efe ve Fora da bu konuda bana çok doğru şekilde yol gösterdiler.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarına nasıl girdiniz ve konservatuvar yıllarınızı nasıl anımsarsınız? Unutmadığınız ve üzerinizde etkisini bıraktığını düşündüğünüz bir olay var mı?

O muhteşem okulda güzel zamanlarım geçti. Öğrenci olarak tam 10 yıl, dile kolay. Zevkiyle, zoruyla, deneyimiyle, arkadaşlıklarıyla, kültürüyle, ekolüyle bana çok şey kattı. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda 5 sene yarı zamanlı okuduktan sonra orta okuldan itibaren Mimar Sinan Konservatuvarı'nda devam etmem daha doğrudu o zaman için.

Sizde iz bırakan yarışmalardan veya konserlerden bahseder misiniz?

Özelliği ve derinliği bende yoğun olan o kadar konserim var ki... En son dünyanın en iyi orkestralarından biri olarak kabul edilen Simon Bolivar Senfoni Orkestrası ile verdiğim konser benim için çok özeldi. En son yaptığım Avrupa turnesi de çok özeldi. Elbette ilk konserler unutulmaz; o yüzden 2007'de İstanbul Filarmonia ile verdiğim konser de benim için özeldi, ilk orkestralı konserimdi. 2008'de Bulgaristan'da üçüncü olduğum yarışma da deneyim açısından bana çok şey kattı diyebilirim.

Dünyaya bir kez daha gelme imkanınız olsaydı, yine müziği seçer miydiniz?

Kesinlikle.

Ülkemizdeki müzisyenlerin ve müzisyen adaylarının en büyük derdi nedir, sorunları sizce nelerdir?

Ne yazık ki çoğu alanda kalite ve iş ahlakı çok azaldığı için zaten ipin üzerinde yürüyen müzisyenler ve yeni müzisyen olanlar için de bu durum çok acı şekilde yaşanabiliyor. Müziği aslında ruhumuzu arındırmak, bazen konuşamadıklarımızı söylemek, insanlarla soyut bir sürü ortak şeyi paylaşmak için çalışıyoruz, dinliyoruz. Ama her alanda olduğu gibi biz de mesleğimizden iyi para kazanabilmeliyiz. Konservatuvardan yeni mezun olan veya olmak üzere olan iyi veya yeterli genç müzisyenler nasıl iş bulacağını neredeyse bilmiyor. Orkestralarımızın artması ve maaşlarının iyileştirilmesi, müzik/enstruman öğretmenliği alanında da çeşitlendirilmelerin olması gerekiyor. Benim genç ve yeni müzisyenlere tavsiyelerimden biri; yurtdışındaki sanat ortamını mutlaka uzun süre tecrübe etmeliler ve neyin aslında nasıl olması gerektiğini kulaktan duyma, ezbere konuşulan şeyler yerine kendileri görmeleri gerekiyor..

Sahneyi tek kelimeyle, müziği ise bir cümleyle anlatın desem, bu kelime ve cümle ne olurdu?

Sahne: evim, Müzik: nefes aldığım alan.

İlk sahne heyecanınızı çocuk yaşıta tattınız. Orkestra ile ilk solo konserinizi 13 yaşıınızda iken Filarmonia İstanbul eşliğinde ve Hakan Şensoy yönetiminde 2007 yılında İstanbul'da vermiştiniz. O anların etkisini ve sizde bıraktığı deneyimini kısaca anlatabilir misiniz? Heyecan sizin için nasıl bir duygu biçimidir?

Çok heyecanlıyım ama aslında sahnenin tadını o zaman aldığımda ne kadar sevdiğimi ve mutlu olduğumu net bir şekilde hatırlıyorum. O konserdeki orkestrada annem de çalışıyordu ve 13 yaşımda o heyecanı yaşarken anne gibi özel bir varlığın meslektaş, müzisyen olarak bana eşlik etmesi, arkamda olması çok önemliydi.

Hayatta ilham aldığınız birileri veya takdir ettiğiniz kimler vardır?

Babam bir numaralı ilham aldığım insan. Onun hem müziğe, hem de hayata bakışı ve fikirleri her zaman doğru oluyor. O farkında olmasa da ondan çoğu alanda çok faydalanıp, ilham alıyorum. Atatürk'e, yaptıklarına, tüm hayatını Türk milleti için yaptığı şeylere adanmasını her gün hayranlık ve minnetle hatırlıyorum, düşünüyorum, anıyorum. Onun haricinde işini dış etkenlere bağlı kalmadan kendi özverisi ve emeği ile yapan dik duruşlu insanları seviyorum, takdir ediyorum. Klasik müzik alanından veya başka birçok alandan ilham alıp hayatını araştırdığım bir sürü insan var. Müzisyen olarak Almanya'daki hocam Queyras bir başka idolüm diyebilirim. Onun dışıında yine müzisyen olarak günümüzdekilerden Gautier Capucon, Janine Jansen gibi önemli müzisyenlerden ilham alıyorum. Tchaikovsky'den, Beethoven'dan çok etkilenirim. Ayrıca sıkı ve istikrarlı şekilde Michael Jackson hayranıyım. En sonuncusuna arkadaşlarım çok gülse de; sıkı bir Fatih Terim hayranı ve takipçisi olduğumu da söylemeliyim.

Biraz da ödüllere bahsetmek isterim. Birden fazla ödülünüz ve takdiriniz var. Bu çok güzel bir onur ve mutluluk öncelikle. Bu ödülleri aldığınızda ilk başta neler hissettiniz ve her ödülde nasıl bir tecrübe yaşadınız içinizde?

Çok teşekkür ederim. Hepsi benim için ayrı ayrı deneyimler oldu. Beni motive etti, onurlandırdı ama öğrettikleri şeyler de oldu elbette. Ödül insanı yükseltir, yüreklendirir ve mutlu eder ancak bir şeyin hükmü veya sonu değildir, önemli olan kalitenizi devam ettirerek yeni başarılarla koşmanızdır.

Ödüllendikten sonra bir sonraki çalışmalarınızda veya hedeflerinizde değişiklikler oldu mu, olduysa bu değişiklikler ne gibi kapılar ve bakış açıları açtı size?

Ödüllerim beni daha çok konser, kayıt, albüm yapmaya teşvik etti. Hırslandırdı diyemem ama iştahımı açtı belki de, kendimi üretmeye daha çok verdim.

Konser öncesi kendinizi nasıl hazırlarsınız?

Aslında çoğu insanın aksine rutin hayatımı yaşarım. Gezerim, yer içerim, oyun oynarım. Ama çalışmam mı? Çok çalışırım. Konserden hemen öncesini soruyorsanız; sadece dururum.

Çello çalmadığınızda kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Normal bir insan olarak hissediyorum. Ama bazı anlarda gerçekten çok suçlu hissediyorum, bilinçaltımda öyle bir psikoloji oturmuş ki bazen boş durmamam gerekiyormuş gibi hissediyorum. Sağlıklı mı, değil mi bilmiyorum.

Size uğurlu geldiğini düşündüğünüz şey/şeyler nelerdir?

Konserlerimden 1-2 gün önce sanki viyolonsel yeni başlamış gibi çalışırım, sanki hiçbir şey bilmiyorum gibi. Eğer başka bir yere konsere gidiyorsam o ülkenin veya şehrin ünlü yemeğini yemek, içkisini içmek, özel yerlerini görmek bana uğur getiriyor gibi hissediyorum.

Ülkemizde sanatın daha çok gelişmesi ve eğitimin daha çok artması adına müzikle iç içe olan ve ilerlemek isteyen gençlere, çocuklara tavsiyeniz neler olurdu?

Az önce de belirttiğim gibi yaptığımız işin kalbine gitsinler, yurtdışını uzun süre görsünler, bol bol okuyup dinlesinler, insan tanısinlar, ama en önemlisi önce kendilerini tanısinlar, kendileri ile hem mesleklerinde, hem de karakter olarak barışık olsunlar.

Türkiye’de klasik müzik eğitiminin eksikliğini düşünüyor musunuz? Düşünüyorsanız bunlar nelerdir, nelerin üstüne daha çok gidilmelidir?

Bunu söylemek istemiyorum ama bazı hocalar veya hoca olarak getirilenler son derece yetersiz, yanlış yönlendiren, iletişimleri ve birikimleri eksik insanlar. İyi insan olmalarından bağımsız olarak konuşuyorum. Karar vericilerin en kültürlü, en işine özen gösteren ve boş işlerle uğraşmayanını bulup, onu rahat ettirerek, iyi şartlarda çalıştırmaları gerekiyor. Bu çok önemli bir nokta. İyi kararlar vereceksek cesur şekilde vermeliyiz.

Boş vakitlerinizi nasıl değerlendirirsiniz?

Gezerim, alışveriş yaparım, oyun oynarım, değişik kitaplar okurum, spor yaparım, yemek yaparım, ailemi, arkadaşlarımı görürüm, kendi kendime sinemaya gider ve özellikle en son seansa giderim, bol bol kahve içerim.

Çalışmaya başlamadan önceki hazırlıklarınız nelerdir?

Kendimi en çok eleştirip kızdığım konulardan biri; çalışmaya başlamadan önce gereken fiziksel ve mental hazırlığı iyi yapamadığımı düşünüyorum. Bazen disiplinli şekilde gam, arpej, egzersizlerle ellerimi, kaslarımı açıyorum. Ama bazen de üşenip hemen eserleri çalışmaya başlıyorum.

Sanat dünyasında çalışmak ve yetenek nasıl bir ölçüde olmalı? Çok çalışmak yetenek, yetenekli olmak daha çok çalışmak demek midir? Siz bu ikisinin ayırımına ne yorum getirirsiniz?

Bunu cevaplarken çok zorlanıyorum. Sanırım yetenek olmadan 20 saat de çalışsanız, o kadar iyi olmuyor. Ama insan ikisinin de dengesini kurarak ve kendi yeteneklerini bilerek doğru çalışırsa, çok iyi yerlere gelebilir. Farkındalığın bu noktada önemli olduğunu düşünüyorum. Hem kendinin farkında olmalısın, hem de gerçeklerin de farkında olarak tamamen çalışmana odaklanmalısın.

Bugüne kadar dinlerken en etkilendiğiniz eser neydi?

Tchaikovsky'nin 6. Senfonisi, Schönberg'in "Verklärte Nacht" eseri, Brahms'ın Requiem'i, Dvorak'ın Viyolonsel Konçertosu.

Emeklerinizin karşılığını aldığınızı düşünüyor musunuz?

Bazen evet, bazen hayır.

Türkiye'de sanatçı olmak çeşitli sebeplerden dolayı zordur. Sizin zorlandığınız anlar neler olmuştur?

Yaşadığım kendi içimdeki tüm çelişkiler, zaman zaman gördüğüm saygısızlık, değer bilmezlik, hemen harcama, yok etme alışkanlığı, son zamanlarda çok moda olan bir sözcük ama liyakatsizlik her yerde karşıma çıkıyor. Şikayet etmiyorum, en kolay şikayet etmek ve hiçbir şey yapmamak. Ama zorlandığım ve bazen pes ettiğim anlar oluyor..

Sizinde içinizde bulunduğunuz size göre unutulmaz ve en büyük gurur veren konseriniz hangisiydi? Neredeydi?

2015'te Türkiye'nin en iyi orkestrası olan Borusan Filarmoni Orkestrası ile solist olarak verdiğim konser, TUGFO ile Berlin Konzerthaus, Prag Rudolfinum gibi salonlarda verdiğim konserler çok özeldi. Ayrıca Simon Bolivar Senfoni Orkestrası ile İstanbul İş Sanat'ta verdiğim konseri de unutmam mümkün değil. Borusan Filarmoni ile Viyana Musikverein'da verdiğimiz konserdeki atmosfer de çok etkileyiciydi. Hepsini saymam mümkün değil ama önemli salonlarda verdiğim çoğu konseri bazen ben de unutuyorum. Şimdilik aklıma gelenler bunlar.

En çok olmayı istediğiniz yer neresidir?

Sahne.

Yurt dışında yaptığınız çalışmalardan söz eder misiniz? Mesela çok yakın zamanda Türkiye Ulusal Filarmoni Gençlik Orkestrası ile ilk Avrupa turnesinde solist olarak yer aldınız. Ülkemizi temsil etmek nasıl bir duyguydu? Turneniz nasıl geçti?

Harika anılarla döndüm. Bir Türk solist olarak Türkiye'nin harika genç müzisyenleri ile Avrupa'nın en değerli sahnelerinde, salonlarında, sanat şehirlerinde konserler yapmak rüya gibiydi. Oradaki insanlarla diyaloglarım, paylaştığım duygular bana ülkem adına umut ve mutluluk verdi. Ülkemi yine dünya sahnelerinde temsil etmek için her zaman hazır ve istekli olacağım. Ayrıca 2015-2017 yılları arasında Freiburg'ta okumak, yaşamak da bana çok şey kattı. Orada çalıştığım hocam J.G. Queyras muhteşem bir solist, müzisyen, öğretmen, insan. Kendisi ile çalıştığım için çok şanslıyım.

Hayallerinizden bahseder misiniz biraz? Bunlar nelerdir?

Öyle çok hayalim var ki, hepsini hatırlayıp yazmam mümkün değil. Bir sürü alanda bir sürü ihtiyacı olan çocukları okutmak, onlara yardım etmek istiyorum. Henüz 1 albümüm var ve daha birçok albüm projem olacak, bunlara odaklanmak ve hem yepyeni eserleri, hem de viyolonsel repertuarında otoritelerce kabul görmüş eserleri büyük bölümünü kaydetmek istiyorum. Dünyayı gezmek, doğayı, gerçek doğayı görmek ve içime çekmek istiyorum.

Bir müzisyenin sizce hayattaki değeri ve konumu nasıl olmalıdır?

Müziğiyle ve çıkardığı sesle, tonu ile dinleyenleri düşündürebilmeli, duygularını aktarabilmelidir. Bence müziği dışında da düşünebilen ve düşündürebilen bir insan olması da önemli, yaşadığı her tatlı, acı anı müziğine ve kalbine işliyor, ben buna çok inanıyorum. Çapı ve vizyonu ne ise, onun hakkını vererek insanların kalbine ulaşmalıdır.

Peki gözünüzü kapattığınızda gözünüzün önünde ilk canlanan tablo ve arka planda çalan parça nelerdir?

Şimdi gözümü kapattım ve hemen Monet'nin Impression: Sunrise eserini gördüm. Müzik de Procol Harum/A Whiter Shade of Pale.

Hayatımızın içinde hep bir melodi mevcut; Kapı sesinde, çaydanlıkta, telefonda, rüzgar esintisinde, saatte, çığlıklarımızda, adımlarımızda ve daha bir çok şeyde... Peki size göre hayatınızda bugüne kadar yaşadıklarınız bir müzik eseri olsaydı bu hangi eser olurdu?

Dvorak'ın Viyolonsel Konçertosu olurdu. Benim için her şeyin başladığı müzik o müziktir. Daha özeli yok.

BREATHE!

BECAUSE WE

ALL NEED A

MINUTE TO

SLOW DOWN.

Editör

Simge Uluer

Instagram

@motionwithsim

@simgeuluer

Website

www.simgeuluer.com

İletişim

motionwithsim@gmail.com

